

rosa mystica

ČASOPIS PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

XXVI., číslo 12.

Prosinec 2020

Obsah: , Brněnská akademie duchovního života ctih.Patrika Kuželý

PRVNÍ KNĚZ

ZDÁLO SE JÍ PŘÍLIŠ KŘEHKÉ

JEJÍ TĚLO ZA OLTÁŘ

PRVNÍ OBĚTNÍ STŮL NOVÉ SMLOUVY

NEBYL KAMENNÝ

BYLO TO DÍVČÍ TĚLO ODĚNÉ

V NĚŽNÝ A BÍLÝ KORDORÁL

POPRVÉ ONA MODLILA SE SLOVA PROMĚNĚNÍ

NA JEJÍ FIAT – STANIŽ SE MI

DUCH- MANŽEL SESTOUDIL NA OLTÁŘ BEZ POSKVRNY

A SLOVO SE STALO TĚLEM

PRVNÍ KNĚZ NOVÉ SMLOUVY DÍVKA MARIA

PODALA Z OLTÁŘE SVÉHO TĚLA

MODLITBA POSLEDNÍCH DNŮ (4)

Zj 6,1-2: 1 Tu jsem viděl, jak Beránek rozlomil první ze sedmi pečetí, a slyšel jsem, jak jedna z těch čtyř bytostí řekla hromovým hlasem: "Pojď!"

2 A hle, bílý kůň, a na něm jezdec s lukem; byl mu dán věnec dobytce, aby vyjel a dobýval.

Po otevření první pečeti se vynořuje jezdec na bílém koni, už napíná luk s přiloženým šípem. Avšak i tento průbojný dobyvatel vystupuje jako služebník

Beránka, který se vznáší v horní části výjevu. Bílá barva koně naznačuje nevinnost a čistotu. Tak je zosobněně podáno šíření radostné zvěsti, která nezadržitelně proniká světem.

To je útěchyplné, i když se na první dojem zdá, že i tento Beránek je zde také vydán napospas bojovníkovi jako lovná zvěř. V květnu 2018 útočí satan v brněnském divadle Husa na provázku na Ježíše Krista urážlivou fraškou Naše násilí a vaše násilí. Postava Ježíše je představována, jak sestupuje s kříže a znásilňuje ženu s rouškou, muslimku. Dábelké výpady komediantů proti Kristu vyvolávají lavinu protestů mezi křesťany. Ti se snaží přerušit toto přestavení, porušující základní lidská práva křesťanů. Policie však zasahuje na obranu komediantů. U divadla se nadále opakovaně modlí otec Tomáš Bahounek OP s křížem na ramenou, doprovázený skupinou věřících. Brzy nato je jeho šatna v kostele sv. Michala vystěhována.

Církevní vrchnost rozhoduje: Do penze a pryč z Brna! A nemoci jsou ještě rychlejší...

V roce 2020 útočí satan na Církev pod záminkou světové epidemie. Jedovatými šípy cílí do Božího domu, do svatostánku, do tajemného Těla Kristova. Beránek Boží však není zasažen. Zasažení jsou jen vlašníci a zbabělí křesťané. Strašnou slabost víry a zbabělost projevujeme my, duchovní pastýři, když při epidemii roku 2020 posloucháme vládce světa více než Krista. Zbaběle ustupujeme, když ďábelský duch světa nařizuje zavřít kostely a svatostánky, a upírat Božímu lidu osobní přijímání svátostí. Hrozí též statisíčovými pokutami. Poddáváme se vůli Zlého tak, jako naši hříšní představení. Není však pozdě na nápravu, lítost, pokání.

Jak milosrdný je Beránek a stále dává možnost nápravy! Vlci v beránčím rouchu, zrazující Krista, mají možnost nápravy. Ochotně ustoupit z úřadu, ustoupit do ústraní k pokání a modlitbám. Nechtějí už dál znevažovat samotné církevní úřady. Mnoho Kristových věrných je dnes zatlačováno do tajné Církve v podzemí, kde jí odhodlaně a statečně kráčí v ústrety různí duchovní pastýři, věrní Kristu.

Beránek se tu však vznáší vysoko nad zemí, vznáší se ve zlatém pozadí. Tak Beránek zabitý žije navěky ve slávě Boha Otce. Tím je tento výjev z Apokalypsy pro tebe velkou útěchou, ale i příležitostí k pokání. Když si dáš srdce zasáhnout šípem radostné zvěsti a pro Beránka Božího, když se obrátíš a vykonáš pokání, budeš uchráněn jako hříšné město Ninive, které se na Boží výzvu Jonáše obrátilo. (Desátek: kterého jsi Panno v chrámě obětovala)

+++

OKÉNKO

SPANILÉ JITRO KVETE

NA TŘTINÁCH MŘÍŽOVÍ,

MÁ TOUHA NEBE HNĚTE

V SKULINÁCH LISTOVÍ.

RANOU ZDIVA VANOU

HOREČKY ÚZKOSTI

A STÉBLO DUŠE ŽENOU

V KOUT OPUŠTĚNOSTI.

KODÍMI SVITU ZASAŽEN

PTÁK DLOUZE KVÍLÍ,

Z HLUBI VTRYSKLÝ

STEN VTEŘINY POLÍBILY.

ZASKŘÍPOU SUŠE VEŘEJE,

HLAS PŘÍTMÍ POPLENÍ.

TEP SRDCE STIHÁ KROČEJE,

DNÍ TICHÝCH ŠÍLENÍ

DRACH NOCÍ NEHYBNÝCH

ZÁPLAVA JASU SMETE

A Z TEMNOT PROPASTNÝCH

DO VÝŠEK JITRO VZKVIETE.

POSLUŠNOST A KRITIKA V CÍRKVI

Autoritu v církvi můžeme chápat jen z hlediska vlády Boží a Kristovy, nikoli demokraticky. Součástí toho je i nezbytné ochranné opatření: Kristus má autoritu, protože je poslušný Otce až k smrti, a v této poslušnosti se stává služebníkem všech. Jak to přenést do církevního života, to můžeme vidět u Pavla, který se pokládá „za služebníka Kristova a správce Božích tajemství. A když tedy někdo něco spravuje, požaduje se ovšem od něho, aby na něj bylo spolehnutí... „Úsudek o mně patří Pánu.“ Pavel není ochoten skládat účty před obcí nebo před jinou lidskou instancí. Proto varuje obec: „Nic nesudte předčasně, než přijde Pán“ (1 Kor 4,1—2.4—5). Na druhou stranu ale otevřeně předkládá svůj způsob života obci, aby si ona sama mohla poměřovat Pavlovu úřední činnost s jeho existencí. A obec to poměřovat má. Toto poměřování, při němž by i Korintňané měli porovnávat své vlastní chování se svou vírou, dopadá ve prospěch apoštola a v neprospěch obce: „My jsme blázni pro Krista, vy však křesťané rozumní. My jsme slabí, ale vy jste silní. Vy jste ve vážnosti, ale námi se pohrdá. (...) Už máte všeho dost, jste už bohatí, už jste se dostali do nebeského království“ (1 Kor 4,10.8). Tento rozpor lze vyložit teologicky: „A tak v nás pracuje smrt, ale ve vás život“ (2 Kor 4,12): apoštolova blízkost ke Kristovu utrpení „zasluhuje“ obci její blízkost ke zmrtvýchvstání. Můžeme jej ale chápat i jako veliké nebezpečí: vy, demokraté a dospělí křesťané, se domníváte, že žijete už mimo kříž v domnělém zmrtvýchvstání, kdežto my, pokořovaní nositelé úřadu, stojíme pod křížem. Protože ale kříž je a zůstává jediným trvalým přístupem k životu ve zmrtvýchvstání, zahazuje Pavel své vyučování ve víře opět od první kapitoly: „Aby Kristův kříž nebyl zbaven působivosti,“ nechce v Korintě „znát nic jiného než Ježíše Krista, a to ukřížovaného“ (1 Kor 1,17; 2,2).

Nemá však Boží lid právo vidět u svých představených jednotu autority a obětování se, a vytvářet si proto i kritický úsudek o tom, zda a do jaké míry je tato jednotu viditelná?

Nepřijal snad lid v charismatech Božího Ducha - jako předpoklad takového posuzování - schopnost takto soudit věcně správně?

Nepřestává zde tedy platit obraz pastýře a stáda, pakliže se zdá, že autorita je vyhrazena pouze pastýři a poslušnost pouze stádu?

Právě toto zdání se ale rozplynulo po Kristově poslušnosti až k smrti. A právě z tohoto bodu Pavel vychází, aby vyřešil zdánlivě zauzlenou, ba dokonce neřešitelnou souvislost poslušnosti a kritiky v církvi. V žádném případě neodmítá předpojatě kritiku jako něco nepřijatelného, pojmenovává však její podstatný předpoklad: kritici musí zkoumat sami sebe, zda „jsou opravdu ve víře“, zda chápou, „že Ježíš Kristus je v nich“ (2 Kor 13,5). Je to samozřejmě ten Ježíš Kristus, jehož tajemství poslušnosti až k smrti je a stále bude předpokladem jeho zmrtvýchvstalé duchové existence. Kdyby se kritici nepodrobili této zkoušce, „neosvědčili by se“. Nestáli by ve středu křesťanské existence, z něhož jediného lze posuzovat křesťanskou existenci nositele úřadu. Pavel má ale „naději, že poznáte, že my neosvědčení nejsme“, a to proto, že je ve své existenci spodoben s Kristem a s jeho formou autority: „Byl sice ukřižován jako slabý člověk, ale z moci Boží je živ. I my jsme s ním slabí, ale přesto budeme mít dostatek síly, kterou nám na vás dal Bůh“ (2 Kor 13,4). Doufá tedy, že Korint'ané pochopí paradox církevní autority ze zakoušení Kristova tajemství ve víře, „neboť když jsem slabý, právě tehdy jsem silný“, (2Kor 12,10). A opět je ochoten přenechat jim skvělou úlohu „těch dospělých“ a sám na sebe vzít zástupné ponížení: „Modlíme se k Bohu, abyste nedělali nic špatného - ne aby se ukázalo, jak jsme my osvědčení, ale abyste vy konali dobro, i kdyby se ukázalo, že my jsme neosvědčení. A tak máme radost z toho, když my jsme slabí, jen když vy jste silní“ (2 Kor 13,7nn). Celá autorita novozákonního nositele úřadu má totiž smysl jen v rámci budování obce. Zde se znovu ukazuje protiklad mezi „tělesnou“ autoritou ve Staré smlouvě a autoritou „duchovní“ ve smlouvě Nové. Zatímco Jeremiáš získává moc, aby „vytrhával a hubil, ničil a bořil, stavěl a sázel“ (Jer 1,10), Pavel ve zřejmé návaznosti na tato slova říká: „Píšu tohle z dálky, abych při svém příchodu nemusel přísně použít své moci, kterou mi Pán dal na budování, ne na ničení“ (2 Kor 13,10).

Pavel sice předtím řekl, že může bořit „rozumování a každou domýšlivost, která se zdvihá proti nauce od Boha“ nikoli tělesnými, ale podivuhodně mocnými - duchovními - zbraněmi (2 Kor 10,4n).

Pak se ale ukáže, že by chtěl tuto moc užít jen se souhlasem věřící, chápající a souhlasící obce. Tak tomu bylo už při vyloučení smilníka: Pavel sice už sám pro sebe rozhodl o rozsudku, avšak chce jej vykonat společně s obcí shromážděnou v duchu okolo něho (1 Kor 5,3nn). A je připraven „potrestat každou neposlušnost, dokud vaše poslušnost nebude dokonalá“, aby poslušná obec souhlasila s oprávněností tohoto trestu (2 Kor 10,6). Pavel dokáže pohrozit „holým“ uplatňováním autority pro případ, kdyby obci hrozilo, že kvůli své kritice autority vypadne z církevního společenství věřící a milující poslušnosti. Ale jako člověk církve považuje takovou situaci za zásadně nemožný a extrémní případ, který by byl znamením fiaska církve: zjevoval by rozbití společenství, které — podle Pavla - podstatně nabývá svou vnitřní formu skrze úřad prožívaný Kristovým způsobem: „Jednu obavu mám! Až k vám přijdu, abych vás nenalezl v tom stavu, v jakém bych nechtěl, a vy abyste neshledali, že jsem vůči vám takový, jakého si mě nepřejete (...) kdyby se ukázal svár, žárlivost, hněvy, nevraživosti, pomlavy, donašečství, nadutosti, bouření. Bojím se, aby mě můj Bůh, až přijdu, zase u vás nepokořil (...) až zase přijdu, nikoho nebudu šetřit. Vždyť si žádáte důkaz, že mými ústy mluví Kristus“ (2 Kor 12,20n; 13,2n). Pokud by žádali takový důkaz v duchu „pokoušení Boha“ a „sváru“ (Massa a Meriba, Ex 17,7), nemohla by jej autorita podat tak, jak je v církvi běžné, ale formou zahalení a pokoření, formou holé moci. Vinu na tom by ale měla obec, protože se neosvědčila.

Tím není řečeno, že by obec nemohla a neměla vykonávat žádnou kritickou úlohu vůči autoritě. Jelikož ti, kdo vedou obec, mají připravovat všechny údy církve „k dílu služby“, vyvádět je ze stavu nedospělosti ve víře i v existenci a vychovávat k pravdivosti „v lásce“ (Ef 4,12nn), a jelikož mocí takové výchovy k samostatné činnosti mají být všechny údy „pevně spojeny“ ve vzájemné službě, proto zcela jistě existuje výměna mezi křesťany a jejich představenými. Pavel sám chce neustále, aby jej obce podporovaly, utěšovaly, duchovně doprovázely a povzbuzovaly. „Parakleze“ – totiž útěcha i varující napomenutí - koluje sem a tam ve všech vztazích mezi údy Kristova těla. Tím každý člen obce příznivě přispívá k budování celku, a jeho příspěvek tudíž může a musí být kritický. Že se kněží mohou provinit, že proti nim mohou být vzneseny z obce stížnosti a že je biskup musí „přede všemi“ pokárat, avšak „bez předpojatosti a aby nikomu nestránil“, čteme už v pastýřských listech (1 Tim 5,20n). Podle těchto listů má být představený kromě jiného i „mírný“ (1 Tim 3,3). Ale vždy se

předpokládá (jako minimální norma), že je „bezúhonný“, „vzorem v řeči i chování, v lásce, ve víře, v čistotě“ (1 Tim 4,12) - tak jako Pavel sám sebe chápal jako vzor, který byl sám poznamenán Kristem. Za tohoto předpokladu posiluje Pavel svého nástupce v určité svaté neochvějnosti. Ta se navenek může jevit jako neústupnost, vnitřně není ale ničím jiným než poslušností a odpovědností nositele úřadu vůči Pánu.

Nemusíme sledovat celý průběh Pavlovy sebeobhajoby před obcí. Ani z ní nemusíme vytvářet nějaký model, jenž by platil ve všech detailech i pro pozdější vnitrocírkevní spory. Co je na této sebeobhajobě podstatné, je to, že je v ní vůbec uveden příklad dialogu mezi církevním úřadem a bouřící se obcí. Bylo by špatné tvrdit, že tento dialog má pouze dějinný význam, protože v pozdější době si údajně žádný biskup ani farář už nemůže nárokovat takovou autoritu jako apoštol. Praktická nauka o církvi v obou listech Korint'anům má stejný dopad jako nauka o spáse v listě Římanům a Galat'anům. Protestantská teologie je měla vzít stejně vážně. Překládá totiž učení o spáse do dneška církve, církve, která má stále ještě takovou základní skladbu, s jakou vznikla v době apoštolské.

Pavel argumentuje svou existencí, která se v tom podstatném shoduje s jeho úřadem... Jen málo nositelů úřadu v pozdější církvi je schopno či ochotno následovat Pavla v takovém vystavování vlastní existence, totiž „v bláznovství“. Všichni ale budou mít před očima Pavlův vzor - především v tom, že Pavel chce uplatňovat holou moc jen v krajním případě a dělá všechno, aby takovému případu zabránil a v Kristově smýšlení překonal neshodu mezi úřadem a obcí. V neposlední řadě tak, že soudící a bouřící se obec přivádí k rozvaze při jejím posuzování slabostí úřadu. (H.Urs von Balthasar, Kněžská spiritualita, 2010 Kostelní Vydří)

+++

JÁ HOSPODIN

ŘEKL JSEM KDYSI PROROKOVI

NEŘÍKEJ JSEM CHLAPEC JEN

BUD' ÚSTY MÝMI

CO VLOŽÍM NA TVŮJ JAZYK

DOVĚZ VŠEM

NEJSI JEN DÍVKA V ŠATECH

BOJOVNÍKA

TI NEJMUŽNĚJŠÍ PRO KRISTA

VÍTÁJÍ TĚ S OBDIVEM JANU VĚRNOU

AŽ K SMRTI PLAMENEM

JANA ELOP

+++

RŮŽENEC OBEPÍNÁ CELÝ VESMÍR

Slavný růženec

Tvůj duchovní život vyplývá z posvěcující milosti. Touto milostí ti dávám účast na Mém životě. Když tě takto uzpůsobuji, potom tvůj duchovní život zraje a přináší ovoce.

Základní plod Mého Ducha je tvoje blaženost ve Mně. Jako tvůj Bratr a Spasitel jsem láska. Proto plodím ve tvé duši lásku. Čím více se Mi blížíš láskou, tím víc roste tvoje radost. Ovocem tvého života z Mého Ducha je добрota či dobrotivost, přívětivost, mírnost a pokojnost, věrnost či důvěra.

1. KTERÝ Z MRTVÝCH VSTAL.

Třetího dne vítězství zla nad dobrem vstávám z mrtvých. Od té doby se tvé srdce probírá z agónie, abych jeho prostřednictvím ozářil vyhaslý vesmír a prohrál jeho chlad teplem své Lásky.

Zjevují se právě tobě, protože to chceš. Jedině ty, kdo se odpoutáváš od sebe sama, aby mě mohl následovat svým jednáním i utrpením, Bůh ukáže sebe, komu chce, jménem Ježíše Krista, našeho Pána. Pouze tebe, kdo se odpoutáváš nad sebe sama k Mému následování povznáším k čistému pohledu duše. Děje se to prostým zřením.

Dnes se ti zjevují jako ryzí Pravda. Naplňuji tvůj čistý zrak prostým nazíráním Mé podstaty. Přicházím s naším Otcem nebeským do tvého srdce, abych je nahradil svým Srdcem Nejsvětějším, a odtud řídil celý vesmír.

Nemůžeš však pochopit Moje dílo. Tvoje pojmy to neobsáhnou. Všechny tvé schopnosti se svými zákony zůstávají v koncích, dokud nepodlehnu zušlechtujícímu přetváření Mou posvěcující milostí.

Jak závrtnou radostí je naplněno krajně zmučené Srdce naší přečisté panenské Matky, když se připojuješ k radostnému járotu žen a učedníků, rozbíhajících se do všech končin od Mého hrobu! Tak se potvrzuje, v co jediné Maria nikdy nepřestala věřit a doufat, že vstávám z mrtvých!

Pros naši panenskou Matku, a dám ti, po čem toužíš a po čem touží Moje Srdce Nejsvětější. Toužím vstát ke své slávě a velebnosti i z hrobu ve tvém srdci, abys měl v poslední den účast na veškeré té nádheře, radosti i járotu na věky.

2. KTERÝ NA NEBE VSTOUPIL.

Jásavá radost ze vzkříšení Páně se ozývá ve tvém srdci a nese se dál. Poté, co vysvobozují duše spravedlivých v předpekli očekávající Moje vítězství na dřevě života, ukazují se ti ve svém oslaveném Těle, abys ani ty, nevěřící Tomáši, nepochyboval.

Nyní povznes ducha a dobře chápej, protože se tu vzdáváš všech svých přirozených schopností a jejich výkonů. Uvádím tě do stavu odpoutání a jednoduchého způsobu nazírání a do čistoty ducha.

Tento stav uprázdnění je oproštění ode všech obrazů. Tvůj prostý způsob vzestupu spočívá ve tvé poddajnosti k nazírání věčné Pravdy. Čistota tvého ducha je sjednocením s Mým Duchem.

Živoucí sjednocenost se Mnou, kterou ti dávám zakusit, je činorodá a stále se mezi tebou a Mnou obnovuje. Když se tě dotknu jako milenec políbí milenkou, prožíváš rozdílnost, která ti nedovoluje ulpívat na sobě. Ač jsi nad rozumem, nejsi bez rozumu. Zakoušíš, že působíš a jsi ovlivňován, miluješ a jsi milován. Když totiž v lásce zápasíš a bojuješ, nemůžeš tím zrušit ani odhodit svou stvořenost. Proto Můj vliv a tvé vnitřní úsilí je poslední pojítka mezi tebou a Mnou, kterým se spojujeme ve žhavém polibku Mé Lásky. Živý plamen Mého Ducha, který tě spojuje se Mnou, má mocný tok. Proud Mé milosti je tak silný a strhující, že nemůžeš proniknout do závrtných hlubin Mé bezedné Lásky. Tak v tobě zůstává přemítavý rozum stát a ty bez obrazů nazíráš nepochopitelné bohatství, k němuž směřuješ. Takové jsou vlastnosti přirozenosti tvé duše, její život a její činnost. Jimi se Mi podobáš v Mé svrchované ušlechtilosti. Tak je přirozenost tvé duše prázdná a bez obrazů příbytkem našeho Otce, jeho chrámem a jeho božským prostředím. Náš Otec vylévá svého Ducha neboli svou Lásku, do nejhlubšího usilování tvého nitra, ve kterém stále zápasíš o věčnost.

V tomto sjednocení jsi se Mnou jeden Duch. Nadále však zůstáváš Mým stvořením. I když tě přetvářím ve své Lásce, přesto zakoušíš, že se ode Mne lišíš. Ačkoli přijímám tvou přirozenost a stávám se člověkem a tak posvěcuji lidskou přirozenost, nečiním tě sobě rovným.

Vzhůru srdce! Povznes svůj jasný pohled nad všechna nebesa a nade vše, co je stvořené, aby se ti mohl ukázat "probuzený život", který v tobě dříme, a v němž spočívá tvoje blaženost.

Pros naši panenskou Matku, a dám ti sílu vytrvat do konce. Dej nám slavně zvítězit, abychom s neutuchající radostí a úsměvem na tváři mohli opustit toto údolí sténání a slz, a byli přijati do tvého království a radosti a plesání až na věky věků.

3. KTERÝ DUCHA SVATÉHO SESLAL

Neustávám v nesmírném díle Mé Lásky ani po výstupu k našemu společnému Otcí nebeskému. Zanechávám ti zde své Nejsvětější Srdce. Aby toto Srdce mohlo stále větší láskou rozněcovat tvé srdce, sesílám ti Mého Ducha.

Když se zlomeným srdcem, ochromen křečí smutku a úzkostí setrváváš za zavřenými dveřmi, tu tě naše panenská Matka, Maria vede spolu s ostatními do večeřadla. Tam si připomínáš, co máš konat na Mou památku. Přicházím jako Oheň z nebe a přetvářím z malého, ustrašeného človíčka lidičky ve velkého hrdinu. Sesílám na tebe Ducha Lásky. Propůjčuji ti křídla. Tak se povznes nad smutnou všednost! Můj Duch rozžhavuje tvé srdce, aby je zakalil. Stáváš se živým nositelem Mého Světla, Mým opravdovým nositelem, nádobou, přetékačím Mou přesvatou Krví, která přes tebe rozlévá na další duše.

Jsi se Mnou v naprosté jednotě. Svobodně si tě vyvoluji, takže i ty jsi dítě našeho Otce, avšak pouze z milosti, a ne od přirozenosti. Moje milost je tvou nadpřirozeností a tvým věčným životem, jak nepoznáš ani nenalezneš bez Mé milosti.

Chceš nalézt věčný život? A zakoušet Mě v sobě? Tak se ve víře a lásce povznes od přemítavého postupu svého rozumu k přímému zření. Tak nalezněš Mou jasnost v sobě zrozenou, totiž Můj obraz, který přetváří tvé prosté zření, takže tam nemůže proniknout žádný jiný obraz. A přece v nestvořeném světle můžeš poznat vše, co je méně než Moje Osoba, když ti to chci odhalit.

Koho jiného bych učinil prvním a nejpovolanějším k rozdávání darů Mé milosti, než naši panenskou Matku? Pros naši panenskou Matku, a přetvořím tě svým Duchem ve svého důvěrníka.

4. KTERÝ TĚ, PANNO, DO NEBE VZAL.

Maria se naplno a nejvíc ze všech lidí podílí na spolupráci se Mnou při tvém vykoupení. Je na místě, abych ji povznesl s duší i s tělem k sobě. Avšak také tebe uprostřed ostatních a spolu s nimi zvu tam, kam uvádím jako první a na přední místo naši panenskou Matku.

Když jsem jedno s naším Otcem nebeským v jednotě Ducha svatého, tedy tě vedu k výkonům stejně jako trpělivosti a obětem.

V tom duchovním rozmachu povznáším tvé vnitřní nazírání k vrcholnému sjednocení se Mnou.

Být sjednocen se Mnou, to je tvůj dokonale živý stav, který je věčný. Přebývám v tobě a ty ve Mně. To sjednocení je živé a plodné. Stále

se obnovuje v Mé lásce a v Mých nových návštěvách. V tomto sjednocení tě přitahuji k následování, dávání a přijímání, působení a poddávání se Mému vlivu.

Nebeský Host přebývá v nás. Oblažuje nás svou návštěvou. Povznáším tě nás nad každé přemítání tvého rozumu. Prozařuji a přetvářím všechny tvým smyslům dostupné obrazy. Kráčíš ke Mně pustou pouští vesmíru, k Mé Pravdě a Lásce bez smyslům dostupných opor. Tak ti dávám navštívit svůj nadobrazný pohled pronikavou jasností, jíž jsem sám v sobě. Shledáváš zde Mou jasnost v sebe a sebe v ní a tak jsme sjednoceni. Ačkoli tě svou jasností objímám a přezařuji, ty ji neobejmeš ani nepřezáříš, protože tvoje náruč je stvořená, kdežto Moje je od věčnosti. Třebaže v ní přebýváš jednoduchým způsobem, přesto ji nemůžeš zachytit ani podržet. Sleduješ Mně v našem Otci a našeho Otce ve Mně, neboť mám jednu přirozenost. Tak tedy žiji v tobě a dávám se ti v našem Duchu svatém, ve vzájemné Lásce Mne s Otcem. Oblažuji tě svou trojosobní přítomností. Rozněcuji ohnivý zápal tvé duše. To je počátek a původ věčného milování mezi tebou a Mnou.

Přítom ti dávám zakoušet podstatu "probuzeného života", když jsi se Mnou jedno nad všechny výkony lásky a úsilí z pouhého blaženého osvobození. Sám v sobě jsem svou činností. Ty však při Mé činnosti vyčkávej a pokorně se otevírej svému přetvoření v Mé Lásce, třebaže se lišíš od Mé přirozenosti, protože nejsi totožný se Mnou. Jsi tam nad rozumem bez přemítání v jasném nazírání. Proto nezakoušíš žádný rozdíl mezi Mnou a tebou. V Mé Lásce jsi nad sebou. Tam už po ničem netoužíš, ani si nic nepřeješ, protože je tam jen blažená odměna veškeré svatosti a všech zásluh.

Po tom toužím, když říkám: "Otče, chci, aby ti, které jsi mi dal, byli jedno, jako ty a já jedno jsme." Ovšem ne všemi způsoby, jakými jsem jedno s naším Otcem nebeským v přirozenosti, protože jsem, který jsem. A také jsem s tebou spojen a ty se Mnou, v Mé milosti a se Mnou miluješ našeho Otce nebeského a stýkáš se s Ním. V lásce a v setkání jsi také sjednocen s naším Otcem nebeským, ne však totožný. Otec tě miluje a ty zase Otce. Když miluješ a jsi milován, prožíváš vždy rozdílnost a dvě bytosti, což je povaha Mojí věčné Lásky. Když tě však beze všech výkonů lásky objímám spolu s naším Otcem v jednotě s Duchem od nás obou, tak jsi se Mnou jedno, podobně jako jsem jedno s naším Otcem nebeským v naší bezmezné

Lásce. V téže Lásce ti pak dopřávám dokonalost v jednom blaženém zakoušení.

Pros naši panenskou Matku, a dám ti to pochopit.

5. KTERÝ TĚ PANNU V NEBI KORUNOVAL.

Nezůstávám při tom, že povznáším naši panenskou Matku do nebe, aby se ti stala nebeskou Bránou. Korunuji zde Marii na nebeskou Královnu. Povznáším ji vedle sebe, tvého Bratra a Vykupitele jako tvou Spoluvykupitelku.

Dvanáct hvězd koruny naší nebeské Královny představuje dvanáct výsad, a to ve čtyřech směrech, předně v Mých věčných úradcích, za druhé ve svatosti, dále v její důstojnosti, a konečně v její oslavě. Předně si ji od věčnosti vyvoluji, v ráji zaslibuji, ústy proroků předpovídám a jejich předobrazy nastiňuji. Dále ji už od jejího Početí chráním od poskvrny hříchu, naplňuji milostí a oprost'uji jakékoli zlé žádostivosti. Proto je ustavičně Pannou, Mou Matkou a Pomocnicí, Spoluvykupitelkou a Matkou vykoupených. Konečně povznáším Marii na nebesa, Prostřednicí Mých milostí a Královnu Církve, aby ti Moje milosti přidělovala.

V trpělivém bytí, jímž jsi sjednocen se Mnou v Mé Lásce, začíná tvůj vyšší život, vyšší zkušenost a vyšší nazírání, totiž to, co přesahuje samu podstatu blaženosti.

Když ti dopřávám milost tvé dokonalé proměny, při níž omilostňuji tvou duši a tvá duše prozářená touto milostí utváří a tedy omilostňuje i tvé tělo, potom se dovedeš oprostít od přemítání a obrazů, kdykoli chceš. Tak se dostáváš k vlastní podstatě bez výkonů. Unáším tě do bezbřehého oceánu své nebeské Lásky, kde jsi docela uspokojen. Máš Mě totiž v sobě a Mým působením prožíváš ve své podstatě blaženost.

Jsi se Mnou sjednocen v Mé Lásce, nikoli v Mé podstatě ani v Mé přirozenosti. Pak zakoušíš blaženost v Mé podstatě, kde sám sebe požívám ve své nejvyšší přirozenosti. Zde je jádro lásky, které je ti skryto v temnotě a bezedném nevědění.

To nevědění je nepřístupné světlo, jež je Moje podstata a přesahuje tvou podstatu, ale u Mne je to podstata. Jsem sám v sobě blaženost

a sám sebe zakouším ve své přirozenosti. Ty pak v zakoušení Mne opouštíš sebe sama a ztrácíš se podle míry svého požívání, ne však podle způsobu tvé podstaty. Tvoje láska a Moje Láska jsou vždycky stejné a jedno v požívání, když Můj Duch do sebe vsává a pojímá tvou lásku v jedno požívání a v jedno blaženost se Mnou.

Tomu, že jsi jedno se Mnou, rozuměj v lásce, nikoli v podstatě, ani v přirozenosti. Moje podstata je nestvořená, kdežto tvoje podstata je stvořená. To je nepřekročitelný rozdíl mezi Mnou a tebou. Proto, i když máš se Mnou spojení, nemůžeme se stát totožnými. I kdyby se tvoje podstata rozpadla v nic, nemohl bys poznávat, ani milovat, ani být blažen. Avšak tvoje stvořená podstata vypadá jako neutěšeně pustá poušť, ve které žiji a řídím tě. V této poušti musíš tčkat bez způsobů a bez míry. Nemůžeš překročit hranice své podstaty k Mé podstatě jinak, než láskou. Proto jsi blažen ve své podstatě, pokud žiješ v lásce. Jsi také blaženost v Mé podstatě pouze láskou. Neustále žiješ ve své vlastní podstatě láskou. Čím dál tím lépe tě naštěpovávám do Mé podstaty, když se ti dávám za pokrm. Žiješ totiž se Mnou, takže se sypu do tebe v podobě tvé každodenní stravy jako zrnka přesýpacích hodin.

A první z lidí, kdo takto nezvratně dokonale žije, je naše panenská Matka. Za svou nejvyšší, nejoddanější lásku požívá nejvyšší odměnu, největší radost, nejskvělejší nádheru a vrcholnou slávu nebeskou ode Mne, svého Miláčka, který ji stále více miluji. Zaslouhuje si být Královnou nadhvězdou. Jak úchvatná a stále se do nekonečna rozbíhající radost a neutuchající štěstí se z toho rozlévá i do tvé duše! Maria je ti vzorem věrnosti, oděná nebeským Sluncem, jasnějším než všechna slunce stvořená. Proto se tím vroucněji, tím důvěrněji a těsněji přimkni k Marii, proto tím radostněji a oddaněji se utíkej k Matičce Boží.

Pros naši panenskou Matku, a dám ti účast na svém nebeském kralování, takže ti dopřeji také podíl na vykoupení světa.

+++

NOČNÍ KLID

DĚŠT TISÍCE BUBENÍČKŮ

SE SNÁŠÍ K ZEMI
KAŽDÝ CHCE HRÁT
VŠICHNI CHTĚJÍ BUBNOVAT
KDO DOPADNE DŘÍV
NA STŘECHU
NA SKOŘÁDKU OŘECHU
NA LIST
NA CHODNÍK
OPRÝSKANÝ OBRUBNÍK
HRAJÍ CO MOŽNÁ VE CHVATU
KAPELNÍK VÍ
JAK ORCHESTR DOBŘE ZNÍ
KDYŽ KAŽDÝ HRAJE SVÉ
VESELE SI BUBNUJE
A VŠICHNI PŘITOM VÍTĚZÍ

JANA ELOP

+++

POSEDLOST ČLOVĚKA MASMÉDII

Nazývá se stress, zdánlivě vynucovaný tím, že se snažíme sami všechno účelně zařídit ve svém životě, až se stáváme otroky spěchu a koloběhu: PRACUJ _ VYDĚLÁVEJ-KONZUMUJ!. Průvodním

znakem působnosti zneužitých masmédií je otrava, nemoc, deprese. Deprese je protivný vnitřní stav, který se dá delší dobu jen stěží vydržet. Projevuje se buď silným, těžko popsatelným tlakem kdesi uvnitř člověka, nebo nekončící prázdnotou a beznadějí.

Není nemoc těla, i když se na tělesné úrovni velmi silně projevuje. Kdo znáte účinky léků, které působí na chemické úrovni, víte, že léky zachází s některými vnějšími projevy deprese, ale neřeší její jádro. Jedná se o duchovní malomocenství, způsobované strachem z neznámé strašné nemoci, vštěpovaným ďáblem pomocí rozhlasu, televize, tisku a internetu.

Jádro deprese je někde jinde, než v těle - je v duši, podléhající vášni strachu a zoufalství, a tak navozující duchovní malomocenství. Pro ty, kdo nemáte rádi tyhle pojmy - je uvnitř člověka, někde, kam nesahá tělo a krev, chemie a prášky.

Existuje jedno řešení, které řeší depresi trvale a dlouhodobě - postavit na to místo uvnitř člověka, tam, kde řádí deprese, silného strážce, který zaplní prázdné místo a nepustí útlak.

HLEDÁME SILNÉHO POMOCNÍKA

Po delší době prožité v depresi zjistíš, že je to nemoc o poznání silnější než vy sami. Člověk má přirozený sklon vybírat si proti depresi spojence, který slibuje alespoň trochu úlevy.

ALKOHOL, DROGY ČI LÉKY - SPIKLENEC DO DEPRESE

První spiklenec proti depresi bývá alkohol. To je spiklenec dost silný. Jenže to není tvůj spojenec, ale komplic deprese. Pokud jsi zkusil alkohol, nejspíše jsi už poznal, že vzít si jako partnera alkohol znamená nerozlučnou spikleneckou trojku - člověk, alkohol a deprese. Podobnou zkušenost můžeš dříve nebo později udělat i s jinými drogami, antidepresívy, ale také s internetem, televizí či rozhlasem. Ale nemusíš.

Běžně používané léky neřeší podstatu depresí, ale jen jejich vnější projevy a tak jsou zádným spojencem v boji s depresí. Mohou alespoň potlačit některé tělesné příznaky deprese, ale příliš mnoho lidí skončilo svůj život nadopovaný antidepresívy dříve, než si jejich nejbližší nebo oni sami přáli. Navíc léky, včetně světem

nabízeného očkování ochromují přirozenou odolnost člověka. Ještě horší je to s hledáním úlevy a pomoci ve sdělovacích prostředcích a internetu. Ty ještě prohlubují tvou zmatenost a strach z neznámé nemoci.

POKOJ S BOHEM - SILNÝ SPOJENEC V BOJI S DEPRESÍ

Deprese a prázdnota nejsou jen tělesnou nebo duševní poruchou. Deprese je špatný stav uvnitř, v duchu člověka, nepřichází zvenku. Tento špatný stav se příliš nemění myšlením - a pokud, tak spíše k horšímu. Těžké duševní pochody (myšlenky) a tělesné projevy jsou následkem vnitřního stavu, výsledkem neblahých pochodů v duchovní oblasti.

Pro změnu tohoto stavu potřebuješ zbraň, která je dostatečně silná na zaplnění prázdnoty a likvidaci deprese. Touto dokonalou zbraní je Boží pokoj - pokoj s Bohem.

V Bibli existuje jedno velmi silné zaslíbení, které je dobrým záchytným bodem pro naději v boji s depresí:

Boží pokoj, který převyšuje všechnen rozum, bude střežit vaše srdce i vaše mysl v Kristu Ježíši.

Boží pokoj je opravdu silný partner - pokud máš tohoto partnera uvnitř sebe, už tam není prázdno. Boží pokoj je navíc tak rozpínavý partner, že na stejném místě s ním nemá šanci obstát cokoliv jiného - ani deprese. Moc Božího pokoje převyšuje i rozum, všechno, cos poznal.

CENA ZA VYSVOBOZENÍ

Boží pokoj je schopen chránit srdce i mysl člověka proti mnoha nepřátelům, hlavně proti depresi a prázdnotě. Jaká je však cena za získání tak silného partnera?

Cesta k Božímu pokoji není levná, ani pohodlná. Za tuhle cestu byla zaplácena nejvyšší cena, jaká kdy v historii byla vůbec za něco zaplácena. Pokud chceš vykročit na tuhle cestu, zaplatíš stejnou cenu - všechno. Pokud nejsi ochoten prodat jako cenu za vysvobození z deprese celý svůj život, všechno, co máš, a vyměnit

ho za život cizí, nejspíš víš o depresi jen něco z doslechu, a dál ani nemusíš číst.

BOŽÍ VĚČNÁ SMLOUVA

Člověk odešel z Boží slávy a pokoje hříchem. Minul cíl, pro který ho Bůh stvořil a bloudí po cestách, které jsou daleko od Boha.

Bůh má však řešení v téhle hrozné situaci člověka - nabízí život za život každého jednoho člověka. Bůh nabízí věčnou smlouvu, kterou se člověk vrátí do Boží přítomnosti a pokoje. Smlouvu, kterou se každý člověk může zbavit hříchů, které ho oddělují od Boha a otvírají prostor ďáblu a jeho zlu a třeba i depresi - a vrátit se k pokoji s Bohem.

Tím životem, který je za tebe nabídnut, je život Ježíše Krista. Ježíš se vtěluje, je ukřižován a umírá, abys ty mohl žít v pokoji. Bohu se zalíbilo složit všechnu plnost v Ježíši a skrze něj se sebou usmířit všechno. Krví jeho kříže, jím samým, přivádí pokoj tomu, co je na zemi i na nebi. To, co Ježíš přináší na zem, je nová smlouva, smlouva v krvi. To je smlouva ve stylu "Život za život", "Všechno za všechno".

Tenhle typ krevní smlouvy otevírá Bůh ze své strany v Ježíši Kristu. Boží Syn přichází na zem, žije tady na zemi život bez jediného hříchu, ale bere svojí mocí všechny naše hříchy s sebou na kříž.

ZA ŽIVOT ŽIVOT DÁM

Vstoupit do téhle smlouvy znamená nabídnout svůj život. Doslova prodat svůj chatrný lidský život Ježíši, vyměnit ho za jeho božský Život. To je velmi vážná, nevratná záležitost. Znamená to vstoupit do vztahu na úrovni manželství, na úrovni, kdy jedna bytost odevzdá svůj život druhé a vlastní druhou bytost. Na úrovni zaslíbení, na které Ježíš vlastní svůj život - ale zároveň ty jeho.

Znamená to také uznat, že jsi zkazil svoji životní cestu, znečistil řadou hříchů a potřebuješ ten život důsledně vyčistit.

Vstupem do téhle smlouvy získáváš toho pravého spojence, který stojí na tvé straně proti depresi - na rozdíl od mnoha falešných "spojenců".

Pokud už máš odvalu vydat se na tuhle životní cestu, potřebuješ dobře vědět, komu vlastně dáváš svůj život. Rozjímej o tom, kdo je Ježíš Kristus.

UZAVŘENÍ SMLOUVY S BOHEM

Z Boží strany už je smlouva uzavřena. Zbývá uzavřít jí ze strany tvojí. Smlouva s Bohem se uzavírá jako jakákoliv jiná smlouva - slovem, kterým potvrdíš nabídnutou smlouvu.

To slovo je ti velmi blízko, je ve tvých ústech a ve tvém srdci. To je to slovo víry. Uvěříš-li v srdci, že Ježíš je Pán, a že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš zachráněn.

Víra v srdci vede ke spravedlnosti, vyznání ústy pak vede k záchraně. Vždyť Písmo říká: „Kdokoli věří Ježíši, se jistě nezklame.“

Uzavření smlouvy s Bohem o vlastním životě je první krok cesty, na kterou se vydáváš.

BOJ S DEPRESÍ NEBO PROTI DEPRESI

Nepochybuj, že boj proti depresí je boj. Člověk se v téhle věci nejspíš nezbaví boje. V tom boji je však důležité, jestli je to boj vítězný, nebo boj odsouzený k prohře. Záleží na tom, jestli stojíš na vítězné straně, máš za spojence vítěze - nebo máš za spojence někoho, kdo tě spolehlivě svede do konečné prohry.

Situace na začátku XXI.století je podobná té situaci už před dvěma tisíciletími. Hned od počátku je jasné, jak boj dopadne. Záleží na tom, na čí straně člověk stojí - je spojencem Eurobablylona nebo nebeského Jeruzaléma? Když má za spojence Eurobablylon, je odsouzen k prohře, ať bojuje, jak bojuje, ať se snaží sebevíc. Když se postaví na stranu Krista, dřív nebo později přichází vítězství. Záleží na tom, na stranu kterých spojenců se postaví:

SPOJENCI V BOJI S DEPRESÍ

Jsou spojenci, které v tom boji s depresí rovnou vypust' - můžeš si být jist, že alkohol, sebelítost nebo sebetvrdší drogy v boji s depresí

bojují účinný a likvidační boj, ale rozhodně ne na tvé straně. Bojová linie pak často vypadá takto:

ALKOHOL + DEPRESE | TY

Dost často má deprese za spojence člověka, ve kterém sídlí – to, co se označuje jako sebelítost. Pokud máš depresi za spojence, rovnou zapomeň na vítězství. Bojová linie je pak ještě jednodušší:

PSYCHOFARMAKA, OČKOVÁNÍ + DEPRESE + TY |

Pokud bojuješ ať už proti depresi nebo s depresí delší dobu, je ti jasné, že deprese je o mnohem silnější protivník, než ty sám. Pokud v boji s depresí přivedeš do svého života nějakého vtíravého či přemlouvavého spojence, je boj s depresí zoufalejší.

TELEVIZE, ROZHLAS, INTERNET A TY

Pokud hledáš únikový prostředek, úlevu a posilu právě v televizi, rozhlase či internetu, tedy pamatuj, že hlavním a přednostním zájemcem a provozovatelem těchto zařízení je vládce světa. Tento dávná lhář a vrah nejen se snaží tímto způsobem vydělávat pomocí tvých příspěvků, ale navíc se tě snaží ovládat, hypnotizovat a sugerovat ti něco, co není ve tvém zájmu.

SPOJENEC NA TVOJÍ STRANĚ

Základem úspěšného a vítězného boje proti depresi je získat na svoji stranu spojence, který je silnější, než deprese sama a než všichni její spojenci. Tím spojencem je Bůh a jeho pokoj. Bitevní pole pak vypadá takto:

DEPRESE + JEJÍ SPOJENCI   BOŽÍ POKOJ + TY

Pokud jsi získal spojence, který stojí na tvé straně a vstoupil jsi do smlouvy s Bohem, bude Boží pokoj v srdci to první, co tě nejspíš překvapí. Mile potěší. Boží pokoj, který je spojen s touto smlouvou, je něco, co se nedá vypsát klávesnicí do písmenek, ten musíš zažít. Deprese před Božím pokojem ustupuje v panice a ty si toho nejspíš všimneš třeba i s nějakým zpožděním.

BOŽÍ BOJ S DEPRESÍ

Deprese se však nezdolává úplně snadno. Nevzdá se po první prohře. Zvláště pokud jsi jí měl v dřívější době za spojence ty sám. Jestli u tebe v životě byla a osvojila si právo tam dlouhou dobu sídlit, je dost pravděpodobné, že se vrátí a bude si dělat nároky na pozici, kterou zastávala.

Pokud ale máš za spojence Ježíše v partnerství život-za-život, tak už to není jen tvůj boj, ale je to i Ježíšův boj. V tu chvíli je dobré znát svou pozici v Ježíši Kristu a depresi vykázat do mezí, kde má být - mimo tvůj život, na který už nemá právo. Jestli tvůj život patří Ježíši, nemá na něj deprese právo i kdyby ho stokrát okupovala.

Boj s Bohem proti depresi má ale jednu úžasnou vlastnost - už to není prohraný boj, nýbrž boj vítězný. Konečně vítězství nad depresí přijde, dříve nebo později.

Jsou ale dva spiklenci deprese, kteří jí naprosto spolehlivě vrátí do tvého života, pokud si je budeš držet za spojence. Ti dva spiklenci se jmenují NEODPUŠTĚNÍ A SEBELÍTOST. Tyhle spiklence budeš muset v moci té smlouvy s Bohem vyhnat ze svého života ty sám.

ČISTOTA

Boží smlouva ve stylu "život za život" přináší zvláštní paradox - život uprostřed té vlastnické smlouvy znamená větší svobodu, než mimo tu smlouvu. Kromě moci "dělat hříchy" přináší velmi zvláštní moc, která mimo tuhle smlouvu neexistuje: "nedělat hříchy". Tím, že vstupuješ do Boží smlouvy, neztrácíš svobodu, ale získáváš. Neztrácíš schopnost hřešit, ale získáváš schopnost nehřešit.

To je těžká a nezvyklá situace pro člověka, který už se dávno ve svém životě bez Boha naučil hřešit, jak bylo zrovna potřeba. Teď se budeš muset každou chvíli rozhodovat, jestli si do Boží smlouvy přibrat na chvíli za spiklence hřích, nebo hřích vynechat.

Ta moc vynechat hřích je na Boží smlouvě jedna z úžasných věcí, kterou oceníš o to víc, pokud jsi byl před uzavřením Boží smlouvy součástí nějakého náboženství.

Je ale ještě větší Boží moc, která v boji proti depresi spolehlivě působí.

ODPUŠTĚNÍ

Odpuštění je podmínka pokojného života. Bez toho se nepohneš ani na krok. Odpuštění je velmi zvláštní výsada Boží krevní smlouvy. Svoboda a moc odpouštět hříchy je jedna ze zvláštních svobod, kterou ti Bůh předal uzavřením smlouvy s tebou. Ježíš mluvil o téhle moci, když byl vzkříšen a setkal se se svými učedníky:

„Vtom přišel Ježíš, postavil se doprostřed a řekl jim: „Pokoj vám.“ Po těch slovech jim ukázal své ruce i bok. Učedníci byli šťastní, že vidí Pána.

„Pokoj vám,“ opakoval Ježíš. „Jako mě poslal Otec, i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha Svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny; komu je zadržíte, tomu jsou zadrženy.“

"Odpustit" je krásné slovo, které vystihuje podstatu toho, co se děje. Znamená "pustit od sebe", "dát pryč od sebe". Pustit člověka, nebo událost ze svého srdce pryč. Zbavit se jí.

RŮZNÉ ÚROVNĚ ODPUŠTĚNÍ

Boží smlouva v Ježíšově krvi dává svobodu odpustit jakýkoliv hřích. Odpuštění hříchu je součástí té smlouvy, spolu s pokojem je první, na co naraziš. Odpuštění má více částí, stupňů či úrovní.

ODPUŠŤ OSTATNÍM LIDEM.

Cokoliv ti udělali. Cokoliv, odpusť. Užij si tu moc k odpuštění co nejdřív to jde. Odpusť svojí manželovi / manželce, že si tě vzal/a/, odpusť, že tě opustil či opustila. Odpusť, jakkoliv ti ublížili. Odpusť svým rodičům, že tě opustili, že se o tebe nestarali, nebo starali až moc. Nebo se třeba starají o tebe zrovna teď a leze ti to na nervy. Odpusť svojí tchýni, odpusť učitelům ve škole, odpusť šéfovi.

Prostě pusť ze srdce všechno, co si držíš proti druhým lidem. Ve smlouvě s Bohem nemáš jinou šanci. Pusťíš to tak, jako tak, dřív nebo později. Tak to pusť od sebe co nejdřív.

Odpuštění neznamená pouhé zapomenutí zlého, ani pouze polovičaté: Já mu tedy odpouštím, ale ať mi nechodí na oči. Odpuštění musí být z celého srdce, až k ochotě kdykoli obejmout toho, kdo mi ublížil nebo zrovna škodí.

ODPUSTĚ SOBĚ.

Tohle je trochu těžší, pokud jsi byl nějakou dobu společníkem deprese. Odpusť sobě. Odpusť si všechno, cos pokazil, každou věc, na kterou s hrůzou vzpomínáš. Všechno, co jsi spáchal. Bůh ti už odpustil, seš v jeho smlouvě a v téhle smlouvě nemáš právo si proti sobě držet věci, které ti už Bůh odpustil. Nebuď k sobě přísnější, než Bůh.

Zapomeň na sebelítost. Sebelítost je vážný hřích, který je potřeba vyznat a poslat do temnot zapomenutí, kam právem patří. Sebelítost je „gangsterská milenka“, která hned přitáhne za sebou depresi jako komplice. Pokud přijmeš sebelítost do života, počítej se tím, že depresivního komplice určitě nenechá venku.

ODPUSTĚ BOHU.

To už není tak těžké, těžší je si přiznat, že proti Bohu něco máš. Odpusť mu, že tě stvořil. Odpusť, že tě stvořil zrovna takového, jaký jsi. Přestaň Bohu zazlívat, že na tebe něco zlého dopustil, protože to byl nejspíš trest za nějaký tvůj hřích nebo zkouška k upevnění tvé víry. Pusť Boha ze srdce jako svého nepřítele, pokud ho tam takhle maskovaného uchováváš. To už jsi měl udělat dávno, když si s ním uzavíral pokojnou smlouvu.

BOŽÍ ODPUŠTĚNÍ

Pro odpuštění druhým lidem je dobré znát Boží příklad. Bůh ti odpustil ještě dřív, než s tebou vůbec začal jednat, dříve, než ses o něm vůbec doslechl.

Bůh však dokazuje svou lásku k tobě, neboť když jsi ještě byl hříšník, Kristus už za tebe zemřel.

Když jsi tedy nyní ospravedlněn jeho krví, budeš potom mnohem spíše skrze něho uchráněn před hněvem. Neboť - jestliže, když jsi

ještě byl nepřítel, byl jsi s Bohem smířen skrze smrt jeho Syna, mnohem spíše, když jsi už smířen, budeš zachráněn jeho životem.

Ap.Pavel vzkazuje všem: Radujte se v Pánu vždycky; znovu říkám: Stále se radujte! Vaše vlídnost ať je známa všem lidem. Pán je blízko. O nic nemějte starost, ale za všech okolností své žádosti skrze modlitbu a prosbu s díkyčiněním oznamujte Bohu.

A Boží pokoj, který převyšuje všechnen rozum, bude střežit vaše srdce i vaše mysli v Kristu Ježíši. (Flp, 4)

+++

JAK SE UBRÁNIT SVĚTOVÉ PRÁDELNĚ MOZKŮ

Lidské přirozenosti přísluší poznávat, uvažovat, svobodně se rozhodovat. Informace a její příjem zaujímá v životě člověka důležitou úlohu. Člověk přijímá informaci, pokud přináší něco pravdivého, příznivého, povzbudivého, nebo ji zamítá, pokud v ní postřehne něco lživého a nebezpečného. Řyze pravdivá je radostná novozákonní zvěst o záchraně lidstva a přiblížení se Boží vlády ve světě. Spása je příčinou radosti. Ježíš Kristus je nevyčerpatelným zdrojem této radostné informace. Kristus je původcem této radostné informace, ale je také sama zosobněná, ztělesněná Informace. Osвобоjuje člověka od všeho, co ho omezuje a utlačuje, především od zátěže prvotního hříchu a od přirozeně nepřekonatelného zhoubného působení inteligentního ducha zla, věčně se odvracejícího od Boha a přimykajícího se k nicotě.

Vztah člověka k Boží Informaci se vyznačuje dvěma rysy:

Předně vlastnost poslouchání a dále vlastnost ochotné služby.

Nejde jen o poslech, nýbrž o zapojenou spoluúčast (Jk 1,22). Být ve službě Božího Slova znamená být zapálenou pochodní, která nese živý oheň pravdy a síly z Boží výzvy. Bůh poskytuje k naplnění daného úkolu dostatečnou sílu (Jr 1,6-10). Přijetí radostné Boží Informace je dokonalé tehdy, když ji člověk přijímá úplně, tj. celým nitrem, a nejen povrchním povšimnutím (Ž 119,105). Přijetí Boží Informace způsobuje ve skladbě lidské přirozenosti její pokojné sjednocení.

Člověk se přirozeně snaží umocňovat přijatou a osvojenou radostnou informací. To se děje jejím sdílením s ostatními lidmi, aby teprve pak mohla lépe "rezonovat" mezi Bohem a člověkem jako jednotlivcem i tvorem společenským.

Jen tak se skladba lidské přirozenosti uceluje, sjednocuje a sladuje ve svých účincích, totiž "přináší úrodu" (Mt 13,23; Mk 4,33), když se otevírá zušlechťujícím a kultivujícím působení Božího Slova.

Třebaže přijetím Krista ve křtu svatém začíná smysluplné sdílení mezi člověkem a Bohem či předávání obsahu radostné novozákonní Informace, přesto přijetí dané zprávy není jednorázová akce, nýbrž proces, resp. zahájení procesu. Naše spása začíná ve světě a pokračuje v naslouchání a přijímání Božího Slova. Informace zahrnuje proces jejího přenosu, který je postupný. Je to dáno Bohem, který přizpůsobuje přísun své božské Informace lidským možnostem: "Měl bych vám ještě mnoho co říci, ale teď byste to nemohli unést. Až však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do celé pravdy. On totiž nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co uslyší a oznámí vám, co má přijít. On mě osloví, protože z mého vezme a vám oznámí. Všechno, co má Otec, je moje; proto jsem řekl, že z mého vezme a vám oznámí." (Jan 16,12-15) Je to dáno lidsky, povahou zvnitřňování, osvojování a zakoušení obsahu Informace.

Je pravda, že nám Kristus oznámil všechno, co uslyšel od svého Otce, ale přesto potřebujeme ještě pomoc Ducha Svatého, abychom se nechali více povznést do tajemství Jeho utrpení, smrti a vzkříšení (Mt 16,22-23, Mk 9,32). Teprve s pomocí Ducha Svatého může člověk porozumět tomu, "co má přijít". Nejde o to, že by Duch Svatý sděloval člověku a celému Božímu lidu něco jiného, než Kristus a Bůh Otec (Jan 16,15), protože Duch Svatý vychází "od Otce skrze Syna". Jde o to, že se radostná Novozákonní Informace dostává k člověku v souladu s postupným růstem jeho schopností.

Okolnost, že lidé nemají o nějaké věci či události dostatečné znalosti, vede k tomu, že nejsou schopni vyvodit ze sdělované informace řádný úsudek. Tehdy informace působí spíše jenom na emoce a vášně.

Jako na lidského jedince, tak i na celou společnost se působení informace se neděje náhle, nýbrž postupně. Proto se mluví o procesu

formování veřejného mínění. Jenže ne každé formování veřejného mínění má povahu informace. Informace pochází od výrazu informatio, tedy vtisknout tvar, zatímco in-deformatio představuje vtisknout znetvoření. Tato indeformace nastává všude, kde se sdělovací prostředky vymknou kulturní kontrole člověka a začnou pracovat samoučelně.

V souvislosti s velkým rozšířením působnosti prostředků šíření informace ve společnosti se často hovoří o "masové společnosti" a o "masové kultuře". Masovost či hromadnost chápejme jako kvantitativní předpoklad, jako činitel usnadňující šíření, dostupnost a sociální působivost informace. Hromadnost či masovost dlužno spojovat s technizací sdělovacího procesu, která umožňuje tuto masovost. Případné zúžení sdělování na technickou stránku sdělovacího procesu vyvolává "bastardizaci" či prostě úpadek kultury na úroveň přiměřenou těm nejméně vzdělaným lidem.

Informace má z hlediska příjemce svůj "práh". Za tímto "prahem" sdělovací prostředky buď nepůsobí žádný očekávaný účinek nebo vzbuzují opačný účinek, tzv. "bumerangový efekt". Je-li totiž nějaká informace příliš nepřirozeně vnucována, pak její působení vyvolává odmítnutí. Goebbels tvrdil, že stokrát opakovaná lež se stává pravdou. Není to pravda. Pouze člověk se po stém opakování lži unaví, a vlivem únavy a polospánku, omezujícím jeho svobodné rozhodování, uzná lež za pravdu.

Zásadním nedostatkem hromadných sdělovacích prostředků je to, že jsou příliš neosobní a monologické. Dokonce i rozmluva ve sdělovacích prostředcích nabývá podoby jednostranně řízeného sdělování.

Záplava nesouvislých informací, které je příjemce vystaven, ho posléze spíše omamuje a hypnotizuje, než podněcuje k vlastní tvůrčí účasti. Někdy dojit až k tomu, že narkotizující vliv sdělovacích prostředků je tak pronikavý, že udržuje omámeného příjemce ve stavu, v němž si toto své omámení ani neuvědomuje. Jindy dokonce podléhá iluzi vlastní informovanosti pouze na základě záplavy indeformujících podnětů ze sdělovacích prostředků.

K podobné bastardizaci přenášených hodnot a celých národů dochází také tehdy, pokud se ve sdělovacích prostředcích upřednostní činitel hospodářský, politický aj. Reklamní odborníci

se záměrně snaží dělat reklamu očividně naivní, "přihlouplou" a nezajímavou pro rozumově kritické pojmání, avšak vtíravou. Reklama tak vyvolává vášně a emoce nekontrolované rozumem a neovládané svobodnou vůlí. Mimoto se zneužívá tzv. "podprahová reklama" - reklamní záběry na obrazovce nebo na plátně se objevují pouze na zlomek sekundy. Lidské oko není schopno je postřehnout do té míry, aby si je člověk uvědomil. Třebaže nejsou tyto "podprahové" vjemy přijímány s plným vědomím, přesto se ukládají v podvědomí člověka. A když za nějaký čas přejdou do vědomí, tak se člověku zdá, že vznikly docela samostatně jako výraz jeho vlastního přání, vkusu a potřeb.

Vedle takového podprahového „našeptávání“ jsou však ještě mnohé další záluďné způsoby podvědomého ovlivňování jednotlivců i celých národů hromadnými sdělovacími prostředky.

Co se týče nebezpečného nárůstu politického vlivu ve sdělovacích prostředcích, je jisté, že tak lze v obecnstvu rozvíjet neuváženou a nesvobodnou společenskou přizpůsobivost či poddajnost. Tím, že tyto prostředky navádějí k přizpůsobivosti a zúžují základnu pro svobodný a uvědomělý přístup ke společnosti, omezují rozvoj poznávatelského, uvědomělého a svobodného přístupu.

A to ponecháváme stranou nevědomé ovlivňování celých národů pomocí řízených elektromagnetických podnětů z ionosféry.

U výhledové skutečné teleportace, která umožňuje člověku proniknout v čase do minulosti, je možné zneužití těchto prostředků jako „humánních zbraní“ k vyhlazení celých národů jejich nenávratným svržením do nesmírně vzdálené minulosti. Člověk má však přirozené právo žít v tom místě a době, kam ho Bůh postavil, a emigrování odtud je nepřirozená zvrhlost.

OBRANA PROTI NEUVĚDOMĚLÉMU ZNÁSILŇOVÁNÍ

Zdálo by se, že pro běžného člověka je obrana vyloučená. Jenže Kristem vykoupený Boží lid už není pouhým stádem ovcí, ani jen ovládanou masou, ani pouhým davem, i když se Hitlerovi a jeho dnešním pohrobkům na chvíli zdálo, že tomu jinak. Ten, kdo prolil pro spásu člověka a lidstva svou božskou Krev, nenechá žádné Boží dítě bez ochrany. Avšak Boží dítě se musí soustavně ucházet o tuto pomoc a vyprošovat si ji v modlitbách. Existuje zvláštní druh

modlitby, která zasahuje nejen vědomou stránku člověka, nýbrž i jeho stránku podvědomou a s vyšší pomocí dokonale čistí celé lidské nitro - vědomé, ale i podvědomé -, a zbavuje škodlivých nánosů ze světa. Je to modlitba částečně slovní a zčásti bezeslovná, která obnovuje nekontrolovaně zvenčí postiženou mysl i paměť člověka, jakož i jeho stránku podvědomou a pudovou, takže v nich obnovuje soulad, pokoj a řád, jaký svět nemůže dát ani vzít. Je to modlitba svatého růžence. Růžencová modlitba, propojená s pomocí Matky Boží, vedoucí všechny účastníky k Synu Božímu, nabývá pro člověka, obklíčeného důmyslnými prostředky ovlivňování, nenahraditelný význam. Mechanickým opakováním Zdravasů zaměstnáváš svou mysl, takže vypínáš vědomí a jen ruce vedené zrnky růžence ukazují směr a zabrzdí tě na konci desátku. Tehdy otevíráš přístup Bohu a Matce Boží do tobě neznámého svého podvědomí, postiženého podprahovými škodlivými, až umrtvujícími podněty ze světa. Střídavě pak vědomě zapojuješ vrcholnou činnost svého rozumu, totiž činnost rozjímavou. Tak záměrně spojuješ svůj životní úděl, své radosti, bolesti a vítězství pod vedením Panny Marie s radostí, bolestí a slávou Kristovou. Ježíš Kristus je po svém Nanebevstoupení všudypřítomně rozprostřen nejen v přítomnosti, nýbrž také v minulosti a budoucnosti. Maria, Matko Boží, uč nás všechny této modlitbě za každého z nás i za všechny ostatní. (T.Bahounek OP, Církev a sdělovací prostředky, Olomouc Matice cyrilometodějská)

+++

BRNĚNSKÁ AKADEMIE DUCHOVNÍHO ŽIVOTA
CT.PATRIKA KUŽELY, OSVĚTIMSKÉHO MUČEDNÍKA

/Pokr./ Všechno zlé je přece k něčemu dobré, ozývá se od Svaté Stolice: Křesťanům všechno pomáhá k dobrému. Proto se sluší klidně snášet časné bídy po příkladu Kristově, jak nás k tomu sám Pán vybízí ústy Kempenského:

Synu, já jsem sestoupil s nebe pro tvé spasení; vzal jsem na sebe tvé bídy, ne z nutnosti, ale z lásky, aby ses učil trpělivosti a nenesl časné bídy s nevolí. Neboť od chvíle narození mého až do skonání na kříži mi nechybělo snášení bolesti, a zakoušel jsem veliký nedostatek všech časných věcí. Často jsem na sebe slýchal mnohé žaloby. Zahanbení a utrhaní dobrotivě jsem snášel. Za dobrodiní se mi dostávalo nevděku, za divy rouhání, za mé učení výtek.

Věrná duše odpovídá: Pane, poněvadž jsi byl ve svém životě trpělivý a tím nejvíce plnil příkázání svého Otce, je na místě, abych si já, přebohý hříšník, vedl trpělivě podle tvé vůle, a dokud bys chtěl a nesl své břímě porušitelného života pro spasení. Neboť, třebaže se tento přítomný život jeví obtížným, přesto tvou milostí je už učiněn velmi záslužným, a tvým příkladem a šlépějemi tvých svatých snesitelnější a slavnější. Je však také mnohem potěšitelnější, než býval ve Starém Zákoně, když ještě zůstávala nebeská brána zavřená; a také cesta do nebe se ukazovala temnější, když se tak málo duší snažilo hledat nebeské království.

Ó, jak veliké díky jsem ti povinen vzdávat, žes ráčil mně i všem věřícím ukázat pravou a dobrou cestu do svého věčného království! Neboť tvůj život, to je naše cesta; a skrze svatou trpělivost se ubíráme k tobě, jenž jsi naše koruna. Kdybys nebyl šel před námi a nebyl nás naučil, kdo by se tě snažil následovat? Ach, kolik lidí by zůstávalo daleko a pozadu, kdyby nepohlíželi na tvé přeslavné příklady!

Jenže – Svatý Otče, ozývají se křesťané, - vždyť už od podepsání Dohody nařizuje německá Nacionálně socialistická vláda rozpuštění nejvýznamnějších katolických sdružení. Obviňuje je z provozování „protistátní“ činnosti. Děje se zatýkání kněží a křesťanských laiků působících v sociální oblasti. Také oni jsou obviňováni z „protistátní“ činnosti. Nyní se však útok zaměřuje na katolické školy. V některých krajích jsou zavírány proti vůli rodičů. Je rovněž zakázáno, aby ve státních školách učili řeholníci či řeholnice.

Milé děti, nevšímejte si toho, raději rozjímejte o užitečnosti protivenství: Dobré je nám, že někdy zakoušíme nějaké těžkosti a protivenství, protože často bývají pohnutkou, aby se člověk zamyslel a poznal, že je zde ve vyhnanství, a aby neskládal svou naději do žádných věcí tohoto světa.

Dobré je, abychom někdy trpěli odpírání a aby se o nás špatně a nedokonale smýšlelo, třebaže dobře jednáme a s dobrým úmyslem. Takové věci často napomáhají k pokoře a chrání nás od marné slávy. Neboť tenkrát lépe hledáme vnitřního svědka Boha, když zvenčí jsme u lidí v nevážnosti a dobře se nám nevěří.

Proto by se měl člověk upevnit v Bohu tak, aby mu nebylo zapotřebí vyhledávat žádné lidské potěšení. Když člověk dobré vůle zakouší trápení nebo pokušení, nebo ho skličují špatné myšlenky, tehdy spíše poznává, jak nezbytně potřebuje Boha, neboť vidí, že bez něho nedovede nic dobrého.

Tehdy také se rmoutí, lká a modlí se, když cítí svou duchovní bídu. Tehdy ho mrzí ještě déle žít a žádá si, aby už přišla smrt, aby mohl rozejít se s tělem a být s Kristem.

Tehdy také dobře pozoruje, že dokonalá bezpečnost a plný pokoj nemůže být na tomto světě.

Spouští se úplná sprcha dopisů v diplomatické poště mezi Svatým Otcem a německou vládou. Stížnosti a výzvy papežského vyslance zrovna přší:

Protestujeme proti vytlačování duchovních osob jen do soukromí, do vnitřního duchovního života, kdežto každé jeho promítnutí navenek se stíhá jako protistátní činnost.

Chachachááá! – Zaznívá z německé národní strany. Z těch odpovědí číší posměch a jízlivost.

Ach, kam se dostává to hegelovské vyvyšování státu na úplné božstvo!

Tohle že má být odpověď nástupci Petrovu? – Zlobí se viditelná hlava církve, protože je přehlížena jako neviditelná. Některé z odpovědí zní naopak až vyčítavě, když zdivočelí nacisté vytýkají papeži nedostatek pokory a farizejsky ho odkazují na Tomáše Kempenského, který uvádí, že se pro věčný život sluší snášet nějaké obtíže:

Synu, ať tě nezdolávají námahy, kterých ses kvůli mně podjal, aniž tě soužení zbavují úplně veškeré myslí. Mé zaslíbení ať tě posilují a potěší v každé těžkosti. Jsem dostatečný, abych ti odplatil nad všechn způsob a nad všechnu míru. Nebudeš se zde dlouho lopotit, aniž by tě skličovaly bolesti. Počkej maličko a uzříš mizet konec zlých věcí. Přijde chvíle, kdy přestane všechna námaha a všechn nepokoj. Nepatrné je a krátké všechno, co mímj s časem.

Pracuj věrně na mé vinici; sám budu tvou odměnou. Piš, čti, zpívej, vzdychej, mlč, modli se, snášej statečně vše protivné, protože věčný život je hoden všech těchto a ještě větších bojů. Jednoho dne přijde pokoj, který je znám Pánu. A nebude den ani noc, ale ustavičné světlo, nekonečná jasnost, pevný pokoj a bezpečné spočinutí. Tehdy nebudeš říkat: Kdo mne vysvobodí z této smrti? Protože svržena bude smrt a spása bude nehynoucí, žádná úzkost, jen blažená příjemnost, sladká a vznešená společnost.

Ó, kdybys viděl věčnou korunu svatých v nebi, jak velikou slávou nyní plesají ti, kteří bývali tímto světem zavrženi a byli považováni za téměř nehodné samého života, jistě by ses hned ponížil až na zem, a spíše by sis přál být všem poddán, než být jednomu představeným. Spíše by ses radoval, že můžeš pro Boha trpět soužení, a za největší zisk by sis pokládal být mezi lidmi počítán za nic.

Ó, kdyby se ti zamlouvaly takové věci a hluboko v srdci se ti usadily, jak by ses opovažoval, třeba jen jednou, si stěžovat? Cožpak se nesluší snášet všechny námahy pro věčný život? Není maličkost ztratit nebo získat Boží království. Pozdvihni tedy svou tvář k nebi. Podívej, já a všichni moji svatí se mnou, kteří měli v tomto světě veliký boj, nyní se radují, nyní jsou potěšeni, nyní jsou bezpečni, nyní odpočívají, a budou bez konce se mnou zůstávat v království mého Otce.

Pius XI. vrtí hlavou: Ďábelské! Jsme mezi dvěma mlýnskými kameny. Z jedné strany ruský bolševismus a z druhé německý nacismus. Svým zaměřením a metodami jsou si hrozně podobné. Úplně nové nádory, cizopasící na národech světa, a my se zatím nedovedeme vůči nim účinně postavit. S jakou vehemencí si osvojují nové techniky! S jakou průbojností se zmocňují sdělovacích prostředků k ovládnutí zástupů!

Musíme se rozhodně postavit proti těmto zhoubným naukám, radí kardinálové.

Jenže jak?

Vydáme encykliku.

Jenže tohle nejsou jen bludná učení, která jsou ovšem hodná odsouzení. Tohle je něco nebezpečnějšího. Kde se to uhnízdí, tam

není v silách jedince vyvarovat se jim. Úplné chobotnice, které stahují každého do svého jícnu a stěží kdo se jim vyvaruje.

Ovšem odsouzení bludné nauky je nutné. – Tvrdí kardinálský sbor.

Nejhorší je vyvyšování jedné rasy a jednoho národa nad ostatní. Pak je tu to strašné vynášení státu, kdy si stát nárokuje naprostou vládu nad každým občanem a rozhodování o něm.

Pak jdou ovšem důsledky – jako je časté omezování svobody náboženského projevu, porušování konkordátu nacistickými úřady, bránění církvi ve výchově mládeže.

MIT BRENNENDER SORGE! MIT BRENNENDER SORGE!

Několik dní a už to zní celým světem. S palčivou starostlivostí se ozývá otcovský hlas Pia XI. nejen v německých kostelích, ale všude po světě díky rozhlasu a filmu.

KDO POVAŽUJE NĚJAKOU RASU, NÁROD, STÁT, SVĚTSKOU VLÁDU, REŽIM NEBO JEJICH IDEOLOGII ZA SVOU NEJVYŠŠÍ NORMU VŠECH HODNOT - TEN NENÍ KŘEŠŤANEM!

Všechny vás vyzývám - vytrvejte ve zkoušce a ve víře vydávejte svědectví věrnosti Božímu slovu, a to i za cenu vlastního života. Zvláště vám - mladým - kladu na srdce: Nenechte se svést falešnými překupníky s klamnými naukami, které by ve všem chtěly vycházet z „mýtu krve a rasy“.

Úžasná encyklika! – Letí od úst k ústům - Papež odhaluje zrůdnost německého rasismu.

Hm, má to ohromný ohlas na celém světě, -uznává Koudelka, - jenže ono se mluví a mluví - na každém kroku - na veřejnosti i doma, ale to je tak všechno – jenom se mluví. A německá vůle k činu se zatím dere k uplatnění.

Buď klidný, Pepi, a důvěřuj, upokojuje ho Patrik: - Bůh neumí klamat. Udělá si z tebe, co sám chce, a přivede tě, kam chce - podle tvé spolupráce. A pak nejen nezmizí milý úsměv z tvé tváře, jak je

na maturitní fotografii - nýbrž ještě se zušlechťí a ubytuje se tam trvale. To pevně věřím. Ten den budu v duchu s tebou.

Dutý hlas hučí z tlampače, zesilujícího vysílání o volbě nového papeže - Pius XII.

OD ZAČÁTKU VÁM VŠEM PŘIPOMÍNÁM, duní z ampliónu: -
HLAVNÍM RUŠITELEM MÍRU A POKOJE MEZI NÁRODY JE
STÁTNÍ DONUCOVACÍ REŽIM –

ZACHRAŇME MÍR! K TOMU USTANOVUJI KATOLICKOU
AKCI. ZAPOJTE SE DO TOHO DÍLA!

Do toho všeho kapounovitě hudruje Benito Mussolini: Hlásím se k papežské audienci! - Hlásím se k papežské audienci! -

Pius XII. vrtí hlavou: Nemáme zájem o setkání s tím fašistou. Předně je to fašista a kromě toho strhává celou Itálii do neštěstí, když se spojuje s německými nacisty.

Co proti nim máte, Svatý Otče?

Mezi Vatikánem a nacistickým Německem není možný žádný kompromis. Svatá Stolica zavrhuje státní monopol výchovy mládeže, vyloučení náboženství ze škol, rasistické zákony, konfiskaci církevního majetku, potlačování Katolické akce a zákaz katolického tisku, protináboženskou kampaň nacistického tisku, propagandu ateismu a novopohanství, pronásledování kněží a věřících.

Hluboký hlas vytáhlého čtyřicátníka docela vytrhne Patrika z hlubokého zadumání:

Poslyšte, bratře Patriku, myslím, že ovládáte docela obstojně francouzsky, německy a anglicky, a k tomu i řecky a latinsky, a přý studujete také esperanto. Hm - slušný záběr.

Patrik ani nedutá. Červená se až po kořínky vlasů. Ani ho nenapadne, aby se chlubil ještě tím, že se ve volných chvílkách prokusuje také azbukou, aby si osvojil základy ruštiny. Bystré oko představeného však dobře sleduje jeho rozpaky, a pokračuje:

Rozhodli jsme se vás poslat k dalšímu studiu do Saulchoir v Belgii.

Do Saulchoir?

Ano, právě tam. Pojedete tam spolu s bratrem Rozárem.

Oslovený bratr se chystá něco říct otcí provinciálovi, ale knedlík v krku mu to nedovolí.

U nás doma brzy asi nastanou krušné chvíle. Než se to vlnobití přežene, můžete tam pracovat na vaší závěrečné thési. Povede vás otec Yves Congar. (T.J.Bahounek OP, KRÁLOVSKÁ JÍZDA-Patrik Kužela, Brno 2011)

+++

Vydává: První sdružení přátel blah.Hyacinta Maria Cormiera O.P. v Brně, IČ: 70824118,
Tel.:737857272, TISK:OLPRINT, Brno, www.cormierop.cz, info@cormierop.cz